

Personförsäkringsnämnden

Cirkulär nr 1/2023

Fråga om preskription

I ett ärende angående ersättning från en olycksfallsförsäkring uppkom frågan om preskription hade inträtt. Försäkringstagaren hade den 5 februari 2019 anmält till försäkringsbolaget att han hade drabbats av axelbesvär när han tidigare samma dag blivit påkörd i en skidbacke. Försäkringsbolaget beslutade den 14 januari 2022 att försäkringstagarens axelbesvär inte hade orsakats av olycksfallet. När ansökan inkom till nämnden den 30 december 2022 hänvisade försäkringsbolaget att det hade gått mer än sex månader sedan slutbesked lämnats i ärendet och att preskription därmed hade inträtt. Nämnden konstaterade att preskriptionstid för en fordran på försäkringsersättning enligt nuvarande regler är tio år. Den särskilda bestämmelsen i 16 kap. 5 § försäkringsavtalslagen andra stycket ger, till skydd för den försäkrade, en ytterligare frist från det att försäkringsbolaget förklarat sig ta slutlig ställning. Denna frisk får dock störst betydelse i en situation där försäkringstagaren vänder sig till försäkringsbolaget i slutet av den tioåriga preskriptionstiden. Nämnden fann således att försäkringstagarens fordran inte var preskriberad.

Nämnden anförde följande.

Enligt 16 kap. 5 § första stycket försäkringsavtalslagen måste den som vill ha försäkringsersättning väcka talan inom tio år från tidpunkten när det förhållande som enligt försäkringsavtalet berättigar till sådant skydd inträdde, dvs. normalt tio år från försäkringsfallet. Om den som vill ha försäkringsskydd har framställt anspråket till försäkringsbolaget inom den tid som anges i första stycket, är enligt paragrafens andra stycke fristen att väcka talan alltid minst sex månader från det att bolaget har förklarat att det har tagit slutlig ställning till anspråket.

I det aktuella försäkringsavtalet finns villkor av motsvarande innebörd.

Preskriptionstiden för en fordran på försäkringsersättning är alltså som utgångspunkt tio år. Den särskilda bestämmelsen i 16 kap. 5 § andra stycket ger, till skydd för den försäkrade, en ytterligare frist från det att försäkringsbolaget förklarat sig ta slutlig ställning. Denna ytterligare frist på sex månader medför att preskriptionstiden förlängs utöver tioårsfristen i paragrafens första stycke. Om tioårsfristen löper ut senare än sexmånadersfristen enligt andra stycket, kan den försäkrade hålla sig till tioårsfristen ("alltid minst" i lagtexten, jfr prop. 2003/04:150 s. 572 f.) Rätten till en förlängd preskriptionstid kan i praktiken få störst betydelse i en situation där försäkringstagaren vänder sig till försäkringsbolaget i slutet av den tioåriga preskriptionstiden.

Mot denna bakgrund konstaterade nämnden att försäkringstagarens rätt till ersättning för skadan, som inträffade den 5 februari 2019, inte var preskriberad.